

Putovali hudci

Čechomor

Putovali hudci,
tři krásní mládenci,
putovali spolem.

Uhlédli tam dřevo,
dřevo javorové,
na hůsličky dobré.

Dřevo porúbané,
hůslí naděláme,
troje hůsle hlasné.

Poprvé zaťali,
dřevo se zachvělo,
dřevo zesinalo.

Podruhé zaťali,
dřevo se zachvělo,
dřevo promluvilo.

Nerúbejte hudci,
vy krásní mládenci,
nejsu já jen dřevo.

Nerúbejte hudci,
vy krásní mládenci,
já jsem krev a tělo.

Tu du da,

Potřetí zaťali,
dřevo se zachvělo,
a zas promluvilo.

Máti mě zaklela,
já s milým seděla,
na zlé nemyslela.

Tu du da,

Kletba z úst vyletí,
co proklíná děti,
ó nešťastná máti.

Ostaň, dcero, ostaň,
javore vysoký,
s lístečkem širokým.

Nerúbejte hudci,
vy krásní mládenci,
nejsu já jen dřevo.

Nerúbejte hudci,
vy krásní mládenci,
já jsem krev a tělo.

Nerúbejte hudci,

vy krásní mládenci,
nejsu já jen dřevo.

Nerůbejte hudci,
vy krásní mládenci,
já jsem krev a tělo.

Tu du da,

(Nerůbejte hudci,
vy krásní mládenci,
nejsu já jen dřevo.)

Tu du da,

(Já jsem krev a tělo)

Tu du da,

(Nerůbejte hudci)

Tu du da,

(Já jsem krev a tělo)